

Γέροντας Παΐσιος: «Της...κακοφάνηκε της Αγίας Βαρβάρας, γιατί είπα κανα-δυό λόγια με παράπονο!»

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

«Καθένας από κάποιο γεγονός που του έχει συμβεί με την βοήθεια ενός Αγίου, έχει και μια ιδιαίτερη αγάπη στον Άγιο αυτόν. Μπορεί να είναι σοβαρό αυτό το γεγονός, μπορεί να είναι και απλό.

Να, εγώ επειδή από μικρός πήγαινα στο Εκκλησιάκι της Αγίας Βαρβάρας, εκεί στην Κόνιτσα, έχω σε μεγάλη ευλάβεια την Αγία Βαρβάρα.

Η Αγία με βοήθησε και στον στρατό, όταν με πήραν στους ασυρματιστές, ενώ ήμουν αγράμματος? με βοήθησε ύστερα και στο Σανατόριο μετά την εγχείριση στους πνεύμονες. Τότε οι γιατροί μου είχαν πει ότι, μόλις θα καθάριζε ο πνεύμονας, θα αφαιρούσαν τα λάστιχα και το μηχάνημα. Και ενώ θα τα έβγαζαν σε πέντε μέρες, είχαν περάσει είκοσι πέντε μέρες και δεν τα είχαν αφαιρέσει, και υπέφερα πολύ. Το Σάββατο 3 Δεκεμβρίου περίμενα τους γιατρούς, για να με ελευθερώσουν από το μαρτύριο αυτό, αλλά δυστυχώς δεν φάνηκαν.

Την Κυριακή το πρωί, που ήταν η μνήμη της Αγίας Βαρβάρας, λέω: «Αν ήταν να

βοηθήση η Αγία, έπρεπε να είχε βοηθήσει. Οι γιατροί έφυγαν. Σήμερα, Κυριακή, αποκλείεται να έρθουν. Τώρα ποιος θα μου βγάλει τα λάστιχα;».

Είπα και κανα-δυό λόγια με παράπονο: «Εγώ άναβα τα καντήλια τόσες φορές στο Εκκλησάκι τα καντήλια της Αγίας, τί καντηλήθρες, τί λάδια πήγαινα, ,το καθάριζα, το βόλευα. Δυό λάστιχα να μη μου βγάλουν;».

Μετά όμως σκέφθηκα: «Φαίνεται, θα λύπησα την Αγία Βαρβάρα, και γι' αυτό δεν φρόντισε να μου τα βγάλουν».

Ξαφνικά ακούω θόρυβο. «Τι γίνεται; λέω, κάποιος έπαθε κάτι;». «Έρχονται οι γιατροί», μου λένε. Δεν ξέρω τι τον έπιασε τον διευθυντή και είπε στους γιατρούς πρωί-πρωί: «Να πάτε να βγάλετε τα λάστιχα του καλόγερου!». Μπαίνουν στον θάλαμο και μου λένε: «Έχουμε εντολή να βγάλουμε τα λάστιχα». Της ... κακοφάνηκε της Αγίας Βαρβάρας, γιατί είπα κανα-δυό λόγια με παράπονο! Πρέπει να γκρινιάξης λίγο! Αλλά καλύτερα είναι να μην γκρινιάζης ?έχει αρχοντιά, άμα δεν γκρινιάζης.

Βλέπεις, ένας Άγιος άλλοτε δίνει αμέσως ό,τι του ζητάμε και άλλοτε το δίνει αργότερα. Άλλοτε ακούει τον προσευχόμενο, γιατί βρίσκεται σε καλή πνευματική κατάσταση, και άλλοτε, γιατί κλαίει και γκρινιάζει σαν μικρό παιδί.

Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, Λόγοι Στ', Περί Προσευχής, εκδ. Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης, 2012

Πηγή: agioritikovima.gr